

Endelig pegede flertallet i Domstolsudvalget på, at en afskaffelse af dommerdeltagelse i nævnbehandlingen måtte føre til overvejelser om, hvorledes man på anden måde kunne bringe nævnbehandlingen den indsigt og autoritet, som en dommers medvirken sikrer. Disse overvejelser kunne meget vel føre til overvejelser om oprettelse af forvaltningsdomstole, som vil have meget vigtigående konsekvenser af organisatorisk karakter.

Ønsket om at imødegå risikoen for, at en borger alligevel har opfattelsen af, at en uvildig efterprøvelse kan være vanskelig at opnå, kunne derfor efter opfattelsen hos flertallet i Domstolsudvalget ikke med tilstrækkelig vægt begrunde, at man undlader at benytte dommere ved nævnbehandling.

Spørgsmålet om dommerdeltagelse i offentlige og private nævn og råd, hvis afgørelser kan indbringes for domstolene, har endvidere været behandlet af Folketinget i forbindelse med vedtagelsen af domstolsreformen i 1998.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 402 af 26. juni 1998 om ændring af retsplejeloven, tjenestemandsløven og forskellige andre love (Rekruttering af dommere, dommerfuldmægtiges ansættelsesvilkår, dommeres bierhverv og ændringer som følge af oprettelse af en domstolsstyrelse mv.) at Justitsministeriet – ligesom Domstolsudvalgets flertal – gik ind for, at dommere på alle niveauer fortsat burde kunne medvirke i arbejdet i disse organer. Justitsministeriet lagde herved bl.a. vægt på, at Folketinget i adskillige tilfælde ved lovgivningen har fundet det nødvendigt, at dommere beklæder poster som formand for eller medlem af offentlige nævn og råd.«

Justitsministeriet anførte endvidere i bemærkningerne, at dommeres medvirken i nævn og råd endvidere er med til at sikre borgerne en enkel, smidig saglig kompetence og uvildig behandling af en række konflikter mellem borgerne og det offentlige.

Domstolsreformen blev vedtaget af enigt Folketing den 19. juni 1998.

Spørgsmålet giver ikke i øvrigt Domstolsstyrelsen anledning til bemærkninger.«

Spm. nr. S 3160

Til forsvarsministeren (3/7 2000) af:

Tom Behnke (FRI):

»Hvad er den saglige begrundelse for at nedlægge Flyvestation Værløse, når der foreligger en meget grundig rapport, der anbefaler, at man ikke gør det?«

Begrundelse

I forbindelse med udmøntningen af forsvarsforliget blev der nedsat en undersøgelsesgruppe, der skulle belyse fordele og ulemper, samt omkostninger ved forskellige omlægninger af flyvevåbnet. Denne undersøgelsesgruppe er efter meget grundige overvejelser nået frem til, at det ikke kan anbefales at nedlægge Flyvestation Værløse og flytte funktionen til en anden flyvestation. Til trods for dette grundige arbejde, og til trods for den klare melding fra gruppen, har ministeren alligevel besluttet at gå imod anbefalingerne.

Svar (13/7 2000)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Som redegjort for i min besvarelse af spørgsmål nr. S 3075 og S 3076, har forligspartierne besluttet at fastholde forligsprojektet vedrørende nedlæggelse af Flyvestation Værløse som flyoperativ flyvestation med henblik på at fastholde hensigten i forsvarsforliget om at skabe sammenhæng mellem mål og midler, styrke kapaciteten til internationale operationer og øge materielinvesteringerne. Denne hensigt skal ses på baggrund af Forsvarskommissionens beretning fra december 1998, hvoraf det fremgår, at det er Kommissionens vurdering, at der ikke i de næste 10 år vil opstå en direkte konventionel militær trussel mod Danmarks sikkerhed. Dette afspejles i forsvarsforliget, hvoraf det fremgår, at den ændrede sikkerhedspolitiske situation muliggør betydelige omstillinger af dansk forsvar. Der er således mulighed for at foretage reduktioner af forsvarets kapacitet til forsvar af dansk territorium, og samtidig styrkes kapaciteten til internationale operationer.

Forligsprojektet vedrørende nedlæggelse af Flyvestation Værløse som flyoperativ flyvestation indebærer bl.a., at Eskadrille 721 (transport- og inspektionsfly) flyttes til Flyvestation Aal-